

Noms per a un pacte de país (1): Joan Ignasi Elena

written by Redacció Unilateral | 27 de desembre de 2016

El procés independentista català ha anat generant noms que, amb el pas dels anys, han conegut sort diversa. Uns han brillat momentàniament, per després, desaparèixer del mapa. D'altres, mantenen un perfil mig, que els permet mantenir una certa presència entre les primeres i segones línies de protagonisme polític i, naturalment, mediàtic.

A hores d'ara, tot i que ja veurem com ho gestionen, vuit noms han accedit al nou Olimp de l'independentisme, per obra i gràcia de la trobada d'aquest passat divendres, on es va aprovar tirar endavant el Pacte Nacional pel Referèndum. Conformen el nou òrgan coordinador del Pacte, i cal dir que no es descarta, segons algunes fonts, que se n'hi afegixin un parell més, per assolir la desena.

En aquest article, fem un cop d'ull al designat com a portaveu o primus inter pares d'aquest òrgan. La resta els analitzarem en articles posteriors

Joan Ignasi Elena i Garcia: l'Antítesi d'Iceta

(Barcelona, 1968), Advocat especialitzat en dret laboral i privat, actualment líder del moviment **Avancem**, escissió sobiranista del PSC, partit en el qual va militar del 1983 fins al 2014. Durant aquests anys, va ocupar diversos càrrecs rellevants com el de Primer Secretari de les Joventuts Socialistes de Catalunya (1991-93), i diputat del Parlament de Catalunya, (1992-1995 i 2012-2014), regidor i després batlle de Vilanova i la Geltrú (Garraf) entre el 2005 i el 2011.

Decantat sempre cap a les posicions més catalanistes, va ser membre del grup **Nou Cicle**, compost pels seguidors de Raimon Obiols que van ser desplaçats de la direcció del PSC arran del

congrés de Sitges (1994), pels capitans del Baix Llobregat, encapçalats per José Montilla.

El 2011, després de la fi dels Tripartits i la caiguda d'aquest últim, Elena es presenta com a candidat a ocupar la Primera Secretaria del PSC, amb un discurs clarament favorable a reforçar el vessant catalanista, i demana la recuperació del grup parlamentari socialista català al Congrés. Obté el 25% dels vots, sent derrotat per Pere Navarro. Tot i això, acaba integrat en l'executiva nacional del partit com a secretari de l'àrea d'innovació política i impuls de l'aliança social i del progrés.

Malgrat aquest gest de Navarro, el 30 de juny del 2012 Elena presenta Avancem com un corrent intern que veu la necessitat que el socialisme es posicioni en el context de l'auge del sobiranisme a Catalunya. Així el 2014 vota a favor en el Parlament de demanar al Congrés de Diputats la potestat de fer una consulta sobre la possible independència de Catalunya, trencant així la disciplina de vot del grup socialista. Aquest pas certifica el seu allunyament del PSC. Això el porta a convertir Avancem en associació, amb la pretensió d'aplegar el cada cop més gran nombre de socialistes catalanistes crítics amb la direcció del partit. Però el moment decisiu és quan al mes de juny del 2014, **Miquel Iceta** anuncia la seva intenció de presentar-se com a candidat a Primer Secretari en substitució de **Pere Navarro**. Conscient de la correlació de forces interna, Elena comunica que deixa el partit i el grup parlamentari. Inicialment, manté l'escó, però finalment l'acaba abandonant el mes de setembre.

Ja fora del PSC, Elena i Avancem donen suport al 9N, alhora que s'intensifiquen els contactes amb ERC, i es declaren partidaris de l'autodeterminació de Catalunya, però la subordinen a que pressuposi una millora de les condicions socials dels ciutadans catalans. Això no obstant, en les eleccions municipals del 2015, Avancem fa llistes tant amb ERC, com amb el PSC i fins i tot amb CiU (a Girona, per

exemple).

En les eleccions del 27S, inicialment Elena es va mostrar més partidari de la proposta **Junqueras** d'anar amb llistes separades que de la proposta **Mas**, d'anar amb llista única. Això no obstant, finalment, membres d'Avancem van anar com a candidats de **JuntsxSí**. Precisament, el mes de gener del 2016, l'escó que va abandonar Artur Mas quan va deixar de ser President, va ser ocupat per **Fabian Mohedano**, un dels membres destacats d'Avancem.

Val a dir que poc després, el mes de febrer, un altre dels pesos pesants d'Avancem, **Jordi del Río**, era nomenat per un dels càrrecs claus de la política comunicativa del govern català, el de Director General de Mitjans de Comunicació. Des de cercles periodístics, significativament, Del Río és considerat un «home d'en Junqueras».